

Հողերը մեր երկիրներում մեծ մաս-
սամբ կալուածների կառավարիչ-
ներին են հարստացնում և ոչ թէ
իրան կալուածատիրոջ:

ψ· 8

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍԱԿԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ՀԻՆ-ԲԱՑԱԶԵԹԻՑ

5 oqnuapnu

Ամեն մի շատ թէ քիչ ընթերցասէր և հայի
անցեալով ու ապագայով հետաքրքրվող հայ
մարդուն պարզապէս յայտնի է, որ հայը զանա-
զան քաղաքական պատճառներից ստիպված,
կորցնելով յոյսը իր քաղաքական ազատութեան
վրա, և անձնատուր լինելով վաճառականութեան
որոնել է իր անձնական ապահովութիւնը գաղ-
թականութեան մէջ և գաղթելով ուրիշ երկր
իր բնիկ աշխարհից և նոր հայրենիքում տեղա-
կան, քաղաքական և կրօնական ձնչման ներքոյ
գտնվելով կարծես անզիտակցաբար կուլ է գնա-
ցել տիրող ազգութեան տարրի մէջ, այնպէս որ
կամ բոլորովին հայութիւնը անհետացել է այդ
երկիրներում, թողնելով պատմութեան համար
մի քանի անբան յիշատակներ, կամ թէ մի ան-
շան թիւ է մնացել գաղթականներից, և որպա՞
էլ բոլորովին խորթացած են հայրենիքից: Բացի
գաղթականութենից հայերի մի նշանաւոր մասն
էլ բռնի կերպիւ, կամ հարկից ստիպված ընդու-
նելով մահմետականութիւնը ⁴) և կրօնը շփոթելով
ազգութեան հետ, ուսումից զուրկ լինելու պատ-
ճառով գարերի շրջանում ձուլվելով տիրող մոն-
ուղական ցեղի հետ բոլորովին մոռացել են
իրանց հայ ազգութեան պատկանելը: Ահա այս
երկու հանգամանքները եղել են պատճառ այն
իրողութեան, որ ներկայում հայերը իրանց բնիկ
աշխարհում կազմում են փոքրամասնութիւն
մահմետական և ոչ-հայ ազգութիւնների համե-

Հայերի ասելով, ծագումսվ հայ են:

և շնորհքներ ըրած են նոցա:

Անզգիացի օրագիրը սասափիկ կիրք կը զգայ հայոց հարստութեանն: Երանի թէ ըսածը ստոյգ լինէր և հայք արեելից ամենէն հարուստ ժողովուրդը լինէին: Միթէ հայոց հարստանալու միջոցներն ինչչափ ալ ապօրինաւոր լինին, կը ընան հաւասարիլ Անգլիոյ աֆիօն ծախելու միջոցներուն ի Զին: Այն, երբ Ար մս թօնի հրագէնները չնւնենայ ժողովուրդ մը, այն ատեն ուրիշ միջոցներու կը դիմէ, չատ անգամ ոչ թէ հարստանալու այլ ապրելու համար, Վասն զի հարստանալ ինչպէս կարելի է կառավարութեան մը տակ որ տարիներու ինայութեամբ ժողովուածը մէկ օրուան մէջ հրովարտակով մը

միայն կրնայ յափշտակել: Հայը Սրբելք կարելի
է թէ քանի մը ստակ ունենար թէ որ Եւրօ-
պիոյ արևմտեայց պարզամիտ ապշուժիւնը չըլ-
լար որ տաճկի փոխառութեանց ստորագրելով
վստահութիւն հաղորդեցին Օսմանեան ու այ ա-
ներուն որ միսալ և չափէն աւելի համարմունք
ունեցան այդ ազգաց լրջամտութեան վրա, և
այդ թուղթերը առին մնառուկնին պահեցին, որ
առանց Եւրօպայի ժողովրդոց օրինակն ձեռ-
քերնին նաև չէին բաներ: Մենք հասանք և տե-
սանք ան օրերը որ հրաման մը միայն՝ ոչ եթէ
հրովարտակ՝ բաւական էր բազմութիւն մարդ-
կան զրկելու ոչ ի ստացուածոց միայն, այլ և ի
կենաց: Եւ այսպիսի երկրի մէջ միջոցներ յան-
ցանք կը համարուին հարստանալու, ան մար-
դիկներէն որ կուռքերու գործատուներ կը բա-
նեցնեն Անգղիա և ահագին նաւեր կը բեռցնեն
տանելու աստուածներ վաճառելու Հնդկաստան
իրենց համարտակաց:

Եւ ասոնք ան կրօնական ազգն են որ քարոզիչներ կնւղարկեն յԱրևելս քարոզելու համար ընդդեմ յարգութեան խաչի և պատկերաց:

Բայց մեր միտքը այս գրութեամբ թրքամոլ անդղիացւոյ մը հետ վիճել չէ որ դառնանք զըրուցենք իրեն թէ «ստութիւն և խարէութիւն փիտութեան զէնքերն են,» մեր միտքը հեռու է այդ արդարացմունքէն, և մեզ փափաքելի է որ նաև գիտութեան մէջ՝ անարդ ստութենէ և խարէութենէ զգուշանանք և հայ ազգին ընդ-

թէ այսուհետև նա գտնվելու է մեծ պետութեանց
հովանաւորութեան և պաշտպանութեան ներքոյ,
այդ պետութիւններից կօնսուլներ պէտք է նշա-
նակվին, որոնք պէտք է հովեն խոստացած բա-
րեկարգութիւնը անյապաղ իրազործելու, նրանց
ձգութեամբ կտարգիւլու և քրիստոնեայ ժո-
ղովրդին ոչ մի զրկողութիւն չը հասցնելու վրա:
Ահա այս ճանապարհով միայն կարեի է գաղ-
թականութեան առաջը առնել եթէ ոչ Հայաս-
տանում ոչ մի հայ չի մնայ: Եթէ ոչ արդարեւ
Հայաստանը կը դառնայ մի պատմական երե-
ւակացկան աշխարհ, որ իրականապէս գոյու-
թիւն չի ունենայ, որովհետեւ Հայաստանը հայե-
րով է Հայաստան ոչ թէ քուրդերով և տաճիկ-
ներով. այն ժամանակ դարերի ընթացքում հա-
զիւ հազ յղացած հայոց խնդիրը կը մնայ լոկ
խնդիր, երբէք իւր սպասելի լուծումն չի ստա-
նայ և կը մտնի անզիւճան արիմիվը տաներով
իր հետ և հայի ապագան: Արազորթիւնն էլ իր
կողմէու առաջարկութեան մասին է Զ. Հ. Հ.

Ա. Տէր-Պետրոսեանց

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐԻԴ

Ազգական պատմությունների 12

Կարդալով ձեր լրագրի մէջ, որ յօգուտ Արա-
րատեան ընկերութեան նուիրատութիւններ են
ժողովում, հարկաւոր համարեցինք ժողովել և
այստեղ բայց տարաբաղդաբար, չը կամեցան
մասնակցել մի քանի հարուստ վաճառականներ
այդ պատուական գործին, ուղարկելով ձեզ 15
բուրլ խնդրեմ տպագրէք նուիրատունների ա-
նունները: Ստեփան Շոստովանեանց 1 բուրլ, օրի-
որդ Մարիամ՝ Նազարեանց 1 ր., Պետրոս Միհ-
թարեանց 1 ր., Մակար Արէխեանց 1 ր., Գրի-
գոր Էստատեանց 2 ր., Գարբիէլ Գանջումեանց
1 ր., Լուսանկար Յովհաննէսեանց 1 ր., Գէորգ
Բաղդաշեանց 1 ր., Զաքարեա Առլամազեանց
1 ր., Գրիգոր Նազարեանց 5 ր..

^{*)} Տաճիկները ոչ թէ միայն հայերից կողոպ-
տած աւարը վերադարձնել մտադիր չեն, այլ և
վրէ Ժխնդրութեան սպառնալիքներ են ուղարկում
հարաբեկ հարաբեկ հարաբեկ հարաբեկ տաշկի
տան իւրաքանչիւր գերանը հայերի վրա մի մի
մարդու կեանք պիտի նստի,

ինքնակալութեանց և նոցա մայրաքաղաքաց
հետքը չեն մնացեր, երբ անդին նոցա հպա-
տակ և անհշան ժողովորդք դեռ կան ու
կապիւն և կերեան. ասոնցմէ ենք մենք հայերս
ալ, ո զիտէ հրաշք մը դեռ մեզի ալ չէ պա-
հուած, ո զիտէ թէ ապագան չունի տեսակ մը
բարեբազդ կարելութիւն մեզի համար, մեզի
տկար՝ աղքատ՝ թշուառ՝ աղտոտ՝ տգէտ՝ ցանու-
ցիր ժողովրդեանս համար Եւ եթէ յանկարծ
նախախնամութիւնը իր հըօգոր թենրը ապածէ
մեր գրա, կարելի չէ որ աղքատները բարեկե-
ցիկ լինին, տկարները զօրանան՝ ցանուցիւները
ժողվուեն՝ աղտոտները մաքրուին՝ զզուելիները
տանելի լինին.

Բայց կրնան մեզի առարկել. թէ «Հին աշխարհի բազմադարեան և երեակայական ժամանակաց մէջ չենք, ուր տեսեր ենք ներկայ օրերուս այդպիսի երազի մը իրանալը. Բայց մի գուցէ յունաց օրինակը մեզի յիշէք, վասն զի դուք ասիական բարբարոսքդ նոցա հետ բաղդատուելու մարդիկ չէք. նոքա մեր նախանարքն էին, վասն զի քաղաքագիտութեան ծնողըն էին, մեր վարժապետներն էին, վասն զի ուսմանց և գիտութեանց պապերն էին. դուք ձեր վիճակին յարմար օրինակ մը մեզի ցցուցէք որ լսելի լինիքուն

Խրիմի պատերազմէն վերջը երբ կովկաս՝ բու-
լորսօվին նուաճվցաւ և Շամիլ բնաւանեօք գերի-
գնաց Բեղրդպուրկ, յայտնի է չերքեզները սկսան
Թիւրքիա զաղթել, և օսմանեան աէրութիւնը
զիրենք տեղաւորելու համար թէ Եւրօպա և թէ
Ասիա ինչչափ հոգ և խնամք տառաւ.

(ԿՐ ՀԱՐՈՒՆԱԿՎԻ)

